

Een goede voorbereiding is het halve werk

Vroeg of laat kom je op de middelbare school voor een belangrijke beslissing te staan. Ga je wel of niet doorstuderen? Als ik naar mijzelf kijk, was deze keuze voor mij niet zo moeilijk. Ik wist al vrij snel dat ik wilde doorstuderen. Werken moet je immers nog je hele leven. De keuze voor mijn vervolgstudie vond ik daarentegen ontzettend lastig. Ik weet nog dat ik daarover in het begin totaal geen idee had. Er waren en zijn immers nog steeds onwijs veel studies en om daar de juiste uit te kiezen, is niet eenvoudig. Veel mensen worstelen hiermee en maken, al dan niet te gehaast of simpelweg doordat ze zich niet goed in de studie hebben verdiept, een foute studiekeuze waardoor ze vroegtijdig met de studie stoppen. Ik kan jullie alvast verklappen dat dit helaas ook op mij van toepassing is geweest. Ik wil natuurlijk dat jullie allemaal in één keer de juiste studiekeuze maken en in het verdere verloop van dit verhaal zal ik mijn ervaringen met jullie delen en, omdat ik niet de flauwste ben, ook nog wat tips en wijze raad aan jullie meegeven.

Laat ik bij het begin beginnen. Nadat ik op het einde van mijn derde leerjaar voor het profiel Economie & Maatschappij had gekozen, kwam ik in het vierde jaar van het gymnasium voor het eerst in aanraking met het bezoeken van open dagen van hogescholen en universiteiten. De bedoeling hierachter was om me alvast op een vervolgstudie te gaan oriënteren. Althans, vele van mijn docenten raadden mij dit aan. “Je kan er immers maar niet vroeg genoeg mee beginnen” of “voor je het weet zit je al in je eindexamenperiode en is het te laat” waren kreten die veelvuldig in dat jaar voorbijkwamen. Ik, eigenwijs als ik toen was, dacht dat het zo’n vaart niet zou lopen. Ik was namelijk net 16 jaar geworden en ik vond het veel belangrijker om op vrijdagavond tot diep in de nacht op stap te gaan en op zaterdagochtend lekker uit te slapen. Ja beste mensen, ik ben nog van de generatie dat je ‘gelukkig’ op je 16^e al legaal een biertje mocht drinken. Een uitgaansavond overslaan of een keer op zaterdagochtend op tijd mijn bed uit zodat ik een open dag kon gaan bezoeken, nee dat kwam er bij mij niet in. Bovendien zat ik pas in de vierde dus waar maakten al die leraren zich zo druk om. Ik had nog ruim twee jaar de tijd om een studie, die bij mij zou passen, te vinden. Het bezoeken van open- en meeloopdagen besloot ik om die reden dan ook vrij snel naar het vijfde leerjaar uit te stellen.

Met de kennis van nu zou ik het in ieder geval anders aanpakken. Niet dat ik dan opeens elke zaterdag een open dag zou gaan bezoeken of dat ik wekelijks met een student een dagje mee zou gaan lopen, dat nou ook weer niet maar ik zou er wel actiever mee bezig zijn. Dat is iets wat ik jullie al wil meegeven. Ook al lijkt de eindstreep naar je eindexamens nog zo ver weg, het kan nooit kwaad om je in een vroeg stadium alvast voorzichtig te gaan oriënteren. Je doet er alleen maar je voordeel mee. Studies die je bezoekt en interessant vind, houd je in je achterhoofd om er eventueel in de komende jaren nog eens naar te gaan kijken en studies die je niks vind, kan je vast mooi wegstrepen wat je keuze alleen maar makkelijker zal maken.

Zoals gezegd heb ik dit allemaal niet gedaan en ook in het vijfde leerjaar maakte ik nog niet echt aanstalten om hier verandering in te gaan aanbrengen. Nu ik hieraan terugdenk, schiet me opeens te binnen dat ik toen wel over mijn studiekeuze aan het nadenken was maar dat dit niet tot concrete acties, in de vorm van het bezoeken van bijvoorbeeld een open dag, heeft geleid. Veel dingen vond en vind ik nu overigens nog steeds heel erg interessant en om daar één of meerdere studies bij te vinden en die vervolgens ook te gaan bezoeken om te kijken of die ook echt bij mij zouden passen, lukte mij op de een of andere manier niet. Het vijfde jaar vloog voorbij maar veel wijzer over mijn toekomstige studie was ik niet geworden. Ik was ervan overtuigd dat er in mijn eindexamenjaar wel iets interessants voorbij zou komen en vol goede moed begon ik aan ‘het jaar van de waarheid’.

De eerste weken van het zesde leerjaar waren mij erg goed bevallen. Geen proefwerken of schriftelijke overhoringen meer maar alleen nog drie schoolexamenperiodes en één eindexamenperiode. In vergelijking met de voorgaande jaren had ik voor mijn gevoel veel meer tijd over om andere dingen te doen. Een verademing al zeg ik het zelf. Aangezien dit mijn laatste middelbare schooljaar zou gaan worden, besepte ik na de eerste weken dan eindelijk dat het de hoogste tijd was om actie te gaan ondernemen. Ik had voor mijzelf al snel besloten dat ik een universitaire studie wilde gaan doen. Over enkele maanden zou ik namelijk vol trots met mijn gymnasiumdiploma in de hand staan en een studie op universitair niveau leek mij daarom dan ook de meest logische vervolgstap. Sterker nog, over een hbo-opleiding dacht ik op dat moment niet eens na. Mijn besluit om op een universiteit te gaan studeren stond vast en op internet zag ik dat er over enkele weken een open dag van Tilburg University zou plaatsvinden.

Ondanks dat ik voor het profiel Economie & Maatschappij had gekozen, was ik geen held in Economie. Met de nodige moeite stond ik voor dit vak een mager zesje. Een economische studie op universitair niveau was naar mijn mening te hoog gegrepen en voor de open dag van Tilburg University schreef ik mij in voor de studies Bestuurskunde en Rechtsgeleerdheid. Jullie vragen je nu natuurlijk af waarom ik dan uitgerekend voor deze twee studies heb gekozen. Pff, hele goede vraag, geen flauw idee. Nee geintje natuurlijk. Rechtsgeleerdheid leek mij op voorhand een interessante studie waar ik meer over wilde weten. Bovendien is het een brede studie en ik dacht op dat moment: 'daar moet vast wel iets bij zitten wat ik leuk vind'. Je moest je voor de open dag ook nog voor een tweede studie inschrijven en puur uit nieuwsgierigheid en omdat ik er nog vrijwel niks van wist, viel mijn keuze op Bestuurskunde. Nou dat heb ik geweten ook hoor. Als er iets dodelijk saai is, dan is het Bestuurskunde wel. Stierlijk verveeld heb ik me tijdens die voorlichting en na enkele uren huppelde ik als een klein, blij kindje de collegezaal uit. Opgelucht dat ik het had overleefd maar toch ook wel trots dat ik niet in slaap was gevallen. Nee even zonder dollen, mocht je er aan denken om Bestuurskunde te gaan studeren, is het niet mijn bedoeling geweest om je door deze anekdote op andere gedachten te brengen of je totaal te ontmoedigen. Integendeel, ik wilde alleen maar even kwijt hoe ik deze voorlichting over Bestuurskunde heb ervaren, meer niet. Doe vooral wat je zelf leuk lijkt en zoek een studie uit die bij je past.

De voorlichting over Rechtsgeleerdheid vond ik daarentegen vanaf het begin af aan zeer boeiend en naarmate de voorlichting vorderde, raakte ik alsmaar enthousiaster. Het eerste jaar van de studie zou namelijk een soort van basisjaar zijn waarin je vakken uit alle rechtsgebieden zou krijgen. Op het einde van het jaar zou je dan uiteindelijk een keuze moeten maken over welke specifieke richting je op zou willen gaan. Ook de inhoud van de studie sprak me heel erg aan en het feit dat je nog niet meteen een bepaalde studierichting hoefde te kiezen. Tel daarbij op dat Tilburg University op een fantastische campus is gelegen en de afstand vanuit Tilburg naar mijn woonplaats prima is te bereizen. Het totaalplaatje klopte voor mijn gevoel.

In plaats van dat ik nog naar andere studies ging kijken of desnoods naar dezelfde studie op een andere universiteit zodat ik het met elkaar kon vergelijken, vaarde ik blind op mijn gevoel van die ene open dag. Ik had mijn studie gevonden en de rest van het jaar besloot ik me te concentreren op mijn schoolexamens. In het voorjaar schreef ik mij vervolgens in voor de studie Rechtsgeleerdheid aan de universiteit van Tilburg. Ik weet nog dat ik vlak voor mij eindexamens dacht: 'Maarten dat heb je toch maar mooi geflikt'. Waar sommige klasgenoten al vanaf de vierde bezig waren met het bezoeken van open dagen in verschillende steden in de hoop een geschikte studie te vinden, had ik dit toch maar mooi in één jaar en met het bezoeken van één open dag voor elkaar gekregen. Zo moeilijk was het allemaal niet. Ik kan nu wel stellen dat dit een ietwat domme en naïeve gedachten van mijzelf is geweest. Ach ja, het verstand komt met de jaren zeggen ze weleens.

Maar goed, de eindexamens stonden zoals gezegd voor de deur en daar had ik met wat meer zekerheid naar toe willen werken. Op twee vakken na, had ik allemaal voldoende. Ik stond echter voor enkele vakken maar krappe voldoende en dat mochten beslist niet nog meer onvoldoende worden. Waar ik in begin van het jaar nog zo overtuigd was geweest dat dit mijn laatste middelbare schooljaar zou gaan worden, was dat vlak voor de eindexamens nog allesbehalve een uitgemaakte zaak. Hoewel ik veel voor mijn eindexamens had gestudeerd, waren ze niet geheel vlekkeloos verlopen en de twijfel sloeg dan ook al gauw bij mij toe. Zou ik het wel hebben gehaald? Het antwoord op deze vraag zou voorlopig nog op zich laten wachten maar na een paar weken was 'de dag des oordeels' dan eindelijk aangebroken. Wanneer je tussen 3 en half 4 's middags niet zou worden gebeld, dan was je geslaagd en kon de vlag uit. In spanning zat ik te wachten maar na vijf minuten werd aan deze spanning, door het gerinkel van de telefoon, abrupt een einde gemaakt. Nu moet ik zeggen dat ik sowieso niet graag met de conrector van school aan de lijn hang, dat zijn over het algemeen niet de meest plezierige gesprekken kan ik jullie vertellen maar in zo'n geval wil je dat al helemaal niet. Het scenario waar ik voor vreesde, werd helaas de pijnlijke waarheid: ik was gezakt. Bij het ophalen van mijn cijferlijst, later die dag, bleek dat ik op drie tiende punt geen recht had op een herexamen.

Een enorme domper. Waar vele van mijn klasgenoten na de zomervakantie aan hun studentenleven zouden gaan beginnen, was ik samen met de overige mensen die waren gezakt, veroordeeld tot een extra jaar op de middelbare school. In het begin zag ik hier nogal tegenop. Bijna al mijn vrienden waren wel geslaagd en van de mensen waar ik bij in de klas zou komen, kende ik nog vrijwel niemand. Na een poosje flink te hebben gebaald, besloot ik naarmate het nieuwe schooljaar er aan zat te komen, maar de positieve kant ervan in te zien. Ik had nu immers ook nog een extra jaar de tijd om me beter in de studie Rechtsgeleerdheid te gaan verdiepen en indien het nodig zou zijn, mijzelf op andere studies te gaan oriënteren wanneer ik Rechtsgeleerdheid toch niks zou vinden. Ik had mij daarom aan het begin van het jaar voorgenomen om ook naar voorlichtingen van Rechtsgeleerdheid op andere universiteiten te gaan kijken. Op die manier zou ik een nauwkeuriger beeld van de studie op verschillende universiteiten krijgen en het met elkaar kunnen vergelijken. Een andere bijkomend voordeel aan het feit dat ik was gezakt, was dat ik eind mei al weer zou kunnen gaan genieten van mijn tweede lange zomervakantie op rij. Een mooi vooruitzicht maar het allerbelangrijkste was dat ik in tegenstelling tot het afgelopen jaar dan wel met een diploma in de hand zou staan.

De eerste dagen na de vakantie deden mij heel erg terugdenken aan de eerste dagen van de brugklas. Op een paar klasgenoten na, moest ik iedereen nog leren kennen. Dit verliep gelukkig allemaal soepel en vrij snel had ik met een aantal klasgenoten al een goede klik. Ook mijn schoolexamens gingen stukken beter dan het jaar ervoor. Het scheelde dat de inhoud van de vakken hetzelfde was gebleven en veel van de stof beter in mijn hoofd was blijven hangen dan dat ik op voorhand had gedacht. Een welkome meevaller en doordat veel dingen herkenbaar waren, haalde ik beduidend hogere punten waardoor ik met een veel geruststellender gevoel naar mijn eindexamens kon toewerken.

Daartegenover stond dat ik dat jaar ten aanzien van mijn vervolgstudie wederom erg lui was geweest. De goede voornemens die ik in de zomervakantie had bedacht, daar kwam in de praktijk bar weinig van terecht. Sterker nog, ik heb geen open dag meer bezocht en ben ook niet meer naar andere universiteiten gaan kijken. Wel sprak ik nog regelmatig met oud-klasgenoten en twee daarvan hadden evenals mij afgelopen jaar voor de studie Rechtsgeleerdheid gekozen. De een studeerde aan de universiteit in Nijmegen en de ander volgde de studie aan Tilburg University. Ik vroeg hen regelmatig naar de ervaringen die zij tot dusverre hadden opgedaan en zo kreeg ik naar mijn idee ook een goed beeld van de studie op beide universiteiten. Een keer in Nijmegen of nogmaals in Tilburg langsgaan zodat ik het ook zelf kon ervaren, was andermaal te veel gevraagd maar zoals jullie allemaal hebben kunnen lezen, weer heel typerend voor mij in mijn middelbare schoolperiode.

Het kostte mij klaarblijkelijk te veel moeite om er een vrije dag voor op te offeren. Iets waar ik later ook buitengewoon veel spijt van heb gehad en wat mij uiteindelijk ook de nodige studievertraging heeft opgeleverd. Hoe raar het misschien ook klinkt, had ik deze luie houding, wanneer ik voor schriftelijke overhoringen, proefwerken of examens op de middelbare school moest leren, nooit. Nu overigens nog steeds niet. Wanneer ik ergens voor moet studeren of iets af moet maken, kost het mij vrijwel nooit moeite om te gaan beginnen met leren en ben ik bereid om er vele uren in te steken om een zo'n hoog mogelijk cijfer te behalen. Kennelijk was ik aangaande mijn studiekeuze niet bereid om er de nodige tijd en moeite aan te spenderen. Misschien was ik toen niet getriggerd omdat er geen cijfer mee was te behalen of besepte ik niet goed genoeg dat het ging om mijn eigen toekomst en dat het voor eenieder van belang is om daar de nodige aandacht aan te besteden. Zie het maar als een investering in jezelf, waar je later hopelijk de mooie vruchten van mag plukken. Zo kijk ik er met mijn 'ervaring' nu tegenaan. Wees actief en oriënteer je op zoveel mogelijk studies. Het gaat om je toekomst en het werk wat je later wilt gaan doen en gezien de lange tijd die je nog zult moeten werken, kan je maar beter een baan hebben die je met alle plezier uitoefent. Die kans wordt alleen maar groter wanneer je een passende en leuke studie hebt gevonden.

Met de open dag van het jaar eerder nog in mijn gedachten en door de positieve verhalen van mijn twee oud-klasgenoten over de studie, besloot ik mij in het voorjaar opnieuw in te schrijven voor de studie Rechtsgeleerdheid in Tilburg. Ondanks het feit dat mijn eindexamens voor mijn gevoel beter waren gegaan dan het voorbije jaar, was ik toch nog redelijk gespannen in aanloop naar de dag waarop ik hoopte te gaan slagen. Toen ik na ruim twintig minuten nog steeds het indringende geluid van de huistelefoon niet had gehoord, verscheen er op mijn iPhone een berichtje waar ik reikhalzend naar had uitgekeken. De mensen die het niet hadden gehaald, waren allemaal al gebeld en dat betekende dat ik dan eindelijk was geslaagd. Ik had er dan wel een jaar langer voor nodig gehad maar dat maakte mijn gymnasiumdiploma er niet minder mooi door. Mijn middelbare schoolcarrière zat er na zeven jaar op en over enkele maanden zou ik gaan beginnen aan een nieuw hoofdstuk in mijn leven.

Na een lange periode van vakantie was het dan eindelijk zover: de dag waarop ik voor het eerst colleges in plaats van lessen ging volgen en de dag dat ik niet meer met de fiets maar met de trein naar school toe moest, was aangebroken. De eerste weken gingen voor mijn gevoel echt in een sneltreinvaart voorbij en ik moest alle zeilen bijzetten om het hoge tempo te kunnen bijhouden. Dat lukte mij eerlijk gezegd niet zo goed. Ik moest heel erg wennen aan de overgang van de middelbare school naar de universiteit. In korte tijd kreeg je enorm veel nieuwe en zeer taaie stof op je afgevuurd. Ik weet nog dat ik op de middelbare school de boeken soms te dik vond of dat ik naar mijn mening veel te veel huiswerk in korte tijd moest zien af te krijgen. Nou ik kan jullie vertellen, op de middelbare school valt het qua hoeveelheid stof als je het vergelijkt met een universiteit allemaal best wel mee. Boeken van honderden bladzijden in een paar weken tijd uitlezen, is daar de normaalste zaak van de wereld. Ook wordt er een grote mate van zelfstandigheid gevraagd en heb je weinig tot geen contact met je docenten. Deze factoren, de lastig te begrijpen stof en het gegeven dat er niet echt een band tussen mij en de overige leden van mijn werkgroep was, zorgde er voor dat ik mij in de eerste maanden nog niet echt op de universiteit thuis voelde. Bovendien waren mijn eerste tentamens, ondanks de hoeveelheid tijd die ik er aan had besteed, op zijn zachts gezegd niet zo best verlopen. Diepe onvoldoendes kreeg ik terug waardoor ik al gelijk was veroordeeld tot het maken van een aantal hertentamens later dat jaar. Toch zat ik nog niet bij de pakken neer en ik had goede hoop dat ik het bij de volgende tentamens beter zou gaan doen. Na de eerste tentamenperiode kreeg ik ook steeds meer het idee dat ik alles allemaal wat beter voor mijzelf kon inplannen en dat ik het juiste studieritme had te pakken. Dit goede gevoel was helaas maar van korte duur want ook in de tweede tentamenperiode haalde ik louter onvoldoendes. Desalniettemin wilde ik het nog niet opgeven en ik besloot dan ook om eerst de hertentamens maar eens af te wachten. In de aanloop naar mijn hertentamens bespeurde ik echter bij mijzelf dat mijn motivatie beetje bij beetje minder werd.

Ik reisde elke dag met tegenzin naar Tilburg, vond de stof alsmar saaier worden en ik vroeg mij steeds vaker af of Rechtsgeleerdheid nou wel de juiste studie voor mij was. Ik vertoonde eigenlijk alle symptomen van iemand die een foute studiekeuze had gemaakt. Nadat ik nog wel de nodige tijd aan de voorbereiding voor mijn hertentamen had besteed, was ik er tijdens het maken van mijn eerste hertentamen helemaal klaar mee. Ik keek eens goed om mij heen en zuchtte eens diep. De studie waarvan ik dacht dat die op mijn lijf zou zijn geschreven, bleek in werkelijkheid ontzettend te zijn tegengevallen en totaal niet bij mij te passen. Doorgaan had geen zin en daarom besloot ik te stoppen met de studie. Nadat ik deze beslissing had genomen, was ik best wel teleurgesteld in mijzelf en kreeg ik het gevoel dat ik had gefaald. Gaandeweg verdween dit gevoel en zag ik mijn keuze om voortijdig met de studie te stoppen niet langer meer als een teleurstelling maar eerder als een beslissing die onvermijdelijk was. Wanneer ik was doorgedaan, was ik mijzelf ongetwijfeld in een later stadium tegengekomen en dan zou ik waarschijnlijk alsnog hebben besloten om met de studie op te houden. Ik kreeg na die eerste periode van teleurstelling ook een aantal positieve signalen waar ik een goed gevoel aan over hield. Ik merkte namelijk dat ik lekkerder in mijn vel zat, mij gelukkiger voelde en bovendien had ik de indruk dat er een zware last van mijn schouders was afgevallen. Deze indicatoren gaven mij de bevestiging dat ik de juiste keuze had gemaakt.

Toch had dit allemaal voorkomen kunnen worden als ik in mijn middelbareschooltijd wat actiever was geweest. Zo kritisch naar mijzelf moet ik nou ook wel weer zijn. Op dat moment had ik daar helemaal niks aan want het verleden kan je eenmaal niet meer terugdraaien en het was belangrijker om voor mijzelf te bepalen wat ik nu echt wilde. Ik wilde sowieso aan een nieuwe studie gaan beginnen. Het probleem was alleen dat ik totaal geen idee had van wat ik wilde gaan doen. Doordat het inmiddels al eind mei was, was enige haast wel geboden. Ik wilde namelijk in september met de aanvang van het nieuwe schooljaar weer met een studie gaan starten. Een tussenjaar zodat ik bijvoorbeeld een jaar kon gaan werken, zag ik niet zo zitten omdat ik er voor wilde waken dat ik uit het 'schoolritme' zou raken en dan misschien na een jaar zou besluiten om te blijven werken en niet meer te gaan studeren. Dat zou ik zonde van mijn gymnasiumdiploma hebben gevonden. In tegenstelling tot mijn periode op de middelbare school, was ik nu wel van plan om niet alleen maar naar universitaire studies te gaan kijken maar ook naar studies op hogeschole. Vrijwel alle open dagen waren jammer genoeg al achter de rug dus ik was mij voornamelijk via internet op verschillende studies aan het oriënteren. Het grote nadeel is dat je dan eigenlijk alleen maar standaardverhaaltjes over de inhoud van een studie aan het lezen bent. Ik had ook niet het idee dat ik op deze manier een geschikte studie zou gaan vinden maar ik wist ook niet hoe ik het anders zou moeten aanpakken. Naar open dagen of iets dergelijks kon ik immers niet meer toegaan. Er diende zich gelukkig wel een andere mogelijkheid aan. Eentje waar ik tot op de dag van vandaag nog profijt van heb.

Mijn oom had namelijk op de site van de Fontys een bericht voorbij zien komen waarin stond dat je een cursus kon volgen met betrekking tot het maken van een juiste studiekeuze. De cursus was bedoeld voor mensen die totaal niet wisten welke studie ze moesten gaan doen of voor studenten die met hun studie waren gestopt en bij het vinden van een nieuwe studie hulp nodig hadden. Laat deze twee punten nou net op mij van toepassing zijn geweest. Dankbaar voor de tip van mijn oom schreef ik mij in voor deze cursus op de Fontys in Eindhoven. Toen ik een week later voor het eerst voor de cursus naar Eindhoven moest afreizen, probeerde ik mijzelf gedurende de treinrit een beeld te vormen van hoe de cursus in zijn werk zou gaan. Eerlijk gezegd was ik nogal sceptisch en kon ik me niet voorstellen dat ik op deze dag een geschikte studie zou gaan vinden maar daar hoopte ik natuurlijk wel op. Naarmate ik bijna op de plaats van bestemming was gearriveerd, merkte ik dat ik toch ietwat gespannen was. Waarschijnlijk kwam dit omdat ik geen idee had van wat mij tijdens de cursus te wachten stond maar ik denk ook door het feit dat het mij tot dusverre nog steeds niet was gelukt om een nieuwe studie te vinden. Ik zat nog maar nauwelijks in de openingshal op mijn stoel te wachten of een mevrouw kwam opgewekt mijn kant opgelopen en zei: 'jij moet vast Maarten zijn'.

Nadat ik hierop bevestigend had geantwoord, stelde ze zich aan mij voor en nam ik voor het eerst kennis van het begrip 'studieloopbaanbegeleidster'. Ik stelde mijzelf eveneens voor en vervolgens begon ik mijn verhaal over hoe ik de afgelopen maanden op de universiteit had ervaren en de reden waarom ik met mijn studie was gestopt aan haar te vertellen. Tijdens mijn verhaal was mijn studieloopbaanbegeleidster wat dingen aan het noteren en toen ik was uitgesproken, begon ze me over mij persoonlijk een aantal vragen te stellen maar ze ging ook dieper in op mijn beweegredenen om te stoppen met de studie. Ik werd door haar echt aan het denken gezet omdat ze telkens op het juiste moment de juiste vraag aan mij stelde en daar ook weer geregeld over door vroeg. Ik had niet op elke vraag meteen een goed antwoord paraat maar gelukkig gaf ze mij voortdurend de tijd om over een antwoord na te denken in plaats van dat ze het zelf al voor mij ging invullen. Hierdoor kreeg ik al vrij snel de indruk dat mijn studieloopbaanbegeleidster oprecht in mij als persoon was geïnteresseerd en dat ze mij ook echt met mijn studiekeuze verder wilde helpen.

Voor mijn gevoel duurde het gesprek tot dan toe ongeveer een halfuurtje maar toen ik op mijn horloge keek, zag ik dat er al ruim een uur was verstreken. Op voorhand dacht ik dat deze cursus één dag zou duren en dat ik dan hopelijk een studie zou hebben gevonden maar daar had ik mij toch behoorlijk in vergist. Mijn studieloopbaanbegeleidster had namelijk voor de komende weken een heel plan voor mij uitgestippeld. Ik kreeg van haar een boekje waarin allemaal opdrachten stonden om tot een juiste studiekeuze te komen. Elke week kreeg ik de taak om daaruit een aantal opdrachten te maken. De keer erop zou ik die dan samen met haar bespreken. Wanneer dat was, was altijd verschillend. Ik mocht altijd zelf bepalen hoelang ik voor de opdrachten nodig dacht te hebben en vervolgens werd aan de hand van mijn inschatting een geschikte dag uitgekozen om de opdrachten door te spreken. De bedoeling achter het maken van de opdrachten was om mijn interesses in kaart te brengen en wanneer dat eenmaal zou zijn gelukt, zouden vanuit mijn interesses koppelingen met bijpassende studies worden gemaakt. In de opdrachten zat elke week de nodige variatie. Zo heb ik een aantal verhalen moeten schrijven over de dingen die ik leuk vind om te doen maar ook heb ik opdrachten gemaakt waarin ik heb moeten aangeven wat mijn drijfveren zijn, welke vaardigheden ik denk te bezitten, in welke situaties ik actie onderneem en welke onderwerpen mij motiveren. Mijn studieloopbaanbegeleidster leerde mij zodoende steeds beter kennen maar ik mijzelf evengoed. Ik vond het maken van deze opdrachten altijd erg leuk en leerzaam om te doen en ik heb hierdoor geleerd om anders tegen bepaalde dingen aan te kijken.

Ik ging elke week één keer naar de Fontys in Eindhoven om met mijn studieloopbaanbegeleidster de stand van zaken door te nemen. Zoals ik net al aangaf, besprak ik dan met haar de opdrachten en als dit was gebeurd, stelde ze aansluitend nog een aantal vragen aan mij. Op het einde kreeg ik dan te horen welke opdrachten ik voor de volgende keer diende te maken. Een gesprek duurde per keer ongeveer anderhalf uur. Naargelang de weken vorderden, kreeg ik het idee dat de puzzelstukjes langzamerhand in elkaar aan het vallen waren. Waar ik in het begin nog aangaf zeer veel interesses te hebben, werden deze week voor week minder. Dit kwam omdat mijn studieloopbaanbegeleidster zich bij bepaalde interesses afvroeg of die wel echt op mij van toepassing waren. Zelf dacht ik van wel maar toen ze hier dan een aantal kritische vragen over ging stellen, bleek dit toch niet zo te zijn. Ze heeft mij bij tijd en wijle echt de oren van mijn kop gevraagd maar dit heeft me bij het maken van bepaalde keuzes wel enorm geholpen. Daar was ik voor die tijd nooit zo goed in maar sindsdien gaat dat mij heel wat makkelijker af. Ik vond eerst namelijk altijd alles maar interessant en vond het uitermate lastig om voor mijzelf te bepalen wat ik nou écht daadwerkelijk interessant vind. Ik weet nog dat wanneer ik weer eens over iets aan het twifelen was dat ze dan vaak dezelfde vraag aan mij stelde: waar kom jij 's ochtends vroeg nou je bed vooruit? Nou ik kan jullie vertellen dat ik dan opeens een stuk minder interesses bleek te hebben dan dat ik in eerste instantie dacht. Een hoop interesses vielen daardoor weg totdat er nog slechts enkele over bleven. Dit was het punt waar ik al die weken naartoe had gewerkt en vanaf toen kon ik vanuit mijn interesses daarbij de juiste studies gaan uitzoeken.

Uit de gesprekken met mijn studieloopbaanbegeleidster raakte ik meer en meer overtuigd van het feit dat het misschien niet onverstandig zou zijn om mij op hbo-studies te gaan richten. Dit kwam mede doordat ik had aangegeven dat ik toch wel erg had moeten wennen aan de overgang van de middelbare school naar de universiteit maar ook door het hoge tempo van studeren. Bovendien gaf ze uit eigen ervaring aan dat het op een hogeschool er allemaal wat relaxter aan toe gaat en noemde ze een aantal zaken waar ik enthousiast over raakte. Het tempo van studeren ligt bij een hbo-opleiding wat lager, een hogeschool is wat gemoedelijker en kleinschaliger dan een universiteit, je doet veel praktijkervaring op door middel van stages en je hebt veel meer persoonlijk contact met je docenten. Dit plaatje sprak mij eigenlijk wel aan en in de toekomst zou ik eventueel altijd nog de mogelijkheid hebben om, indien ik dan die ambitie zou hebben, een master aan een universiteit te gaan volgen.

Het zou dus een hbo-studie gaan worden maar welke studie dat dan zou gaan zijn, was alleen nog de vraag. Van mijn studieloopbaanbegeleidster kreeg ik een brochure waarin allerlei verschillende studies stonden. De opdracht voor mij was om, aan de hand van mijn interesses, een drietal studies uit te kiezen die mij het meest aan zouden spreken. Vervolgens zou ik daar zoveel mogelijk informatie over op moeten zoeken. De studies waar ik mij op ging focussen waren: facility management, journalistiek en SPECO sportmarketing- en management. Ik had meteen al een zeer sterke voorkeur voor de studie SPECO sportmarketing- en management maar toch besloot ik me ook op de andere twee studies goed in te gaan lezen. Toen ik dit had gedaan, neigde ik echter nog steeds heel erg naar de studie SPECO sportmarketing- en management. Van jongs af aan ben ik namelijk al helemaal gek van sport en laat sport nou net als een rode draad door deze studie heen lopen. In de studie SPECO sportmarketing- en management wordt commerciële economie gekoppeld aan de sportwereld. Op internet zag ik dat de Fontys in Tilburg deze studie aanbood en terwijl ik de site bekeek, zag ik nog een aantrekkelijke kant van de studie voorbijkomen. De studie SPECO sportmarketing- en management biedt namelijk de mogelijkheid om in het tweede jaar te beginnen als je over een vwo-diploma dan wel een gymnasiumdiploma beschikt. Buiten de tweedejaarsvakken zou je in dat jaar dan ook nog een aantal eerstejaarsvakken erbij krijgen, waardoor je in vergelijking met een reguliere tweedejaarsklas wel een voller lesprogramma zou hebben. Daarentegen staat wel dat je in principe in één jaar zowel leerjaar een als leerjaar twee tegelijkertijd zou kunnen afronden. In plaats van vier jaar zou ik dan mijn studie in drie jaar tijd kunnen volbrengen. Dit scenario beviel mij wel omdat ik dan ook de mogelijkheid had om mijn verloren jaar meteen weer goed te maken.

In de allerlaatste meeting met mijn studieloopbaanbegeleidster besprak ik met haar vervolgens alle informatie die ik over mijn drie zelfgekozen studies had gevonden en vertelde ik dat de studie SPECO sportmarketing- en management mij het meeste aansprak. Zelf vond ze in principe alle drie de studies goed bij mij passen maar ze liet de keuze geheel aan mij. Nadat we alle plussen en minnen nog eens op een rijtje had gezet, hakte ik de knoop door en besloot ik dat ik mij ging aanmelden voor de hbo-opleiding SPECO sportmarketing- en management aan de Fontys Hogeschool in Tilburg. Een paar weken daarna ontving ik vanuit de Fontys het bericht dat ik was toegelaten tot de opleiding en dat ik samen met 13 nieuwe studenten in leerjaar twee een geheel nieuwe klas zou vormen om het 'verkorte traject' te gaan volgen. Uiteindelijk was het mij dan toch nog gelukt om op tijd een nieuwe studie te vinden en met een gerust en zelfvoldaan gevoel kon ik gaan genieten van mijn vakantie.

Of dit zonder de cursus en de hulp van mijn studieloopbaanbegeleidster ook zou zijn gelukt, blijft natuurlijk altijd de vraag. Feit is wel dat als ik eerder van het bestaan van een studentenloopbaanbegeleiding had af geweten dat ik dan waarschijnlijk wel in een keer de juiste studiekeuze zou hebben gemaakt of dat in ieder geval de kans daarop aanzienlijk groter zou zijn geweest. Bij deze wil ik het StudentenLoopbaancentrum aan de Fontys in Eindhoven dan ook aan iedereen aanraden die het maken van een studiekeuze uitermate lastig vindt.

Er zijn namelijk ontzettend veel studieloopbaanbegeleiders/-sters die door middel van het in kaart brengen van je interesses, je helpen bij het maken van een studiekeuze. Ik heb er zelf heel veel aan gehad en mijn studieloopbaanbegeleidster was door haar geduldige en vriendelijke aanpak altijd erg fijn om mee samen te werken.

Inmiddels mag ik mijzelf nu al ruim zeven maanden student Speco sportmarketing- en management noemen en tot op heden heb ik er nog geen moment spijt van gehad. Het helpt dat ik tot nu toe alle studiepunten die ik tot dusverre kon behalen, ook heb behaald maar dat is het niet alleen. De studie zelf bevalt me uitstekend en met de mensen uit mijn klas heb ik over het algemeen een goede klik. Ook het gegeven dat je veel persoonlijk contact met je docenten hebt, vind ik zelf belangrijk en erg waardevol. Je leert je docenten daardoor snel kennen maar zij mij evenzeer. De voorbije maanden heb ik door een aantal groepsopdrachten en andere activiteiten buiten de opleiding om al redelijk wat praktijkervaring opgedaan en volgend jaar zal dat tijdens een verplichte halfjaarlijkse stage alleen nog maar meer worden. Ik hoop daardoor een beter beeld te krijgen van de branche waar ik later waarschijnlijk in ga werken en de vele verschillende werkzaamheden die je daarin zou kunnen uitoefenen.

Alweer bijna een jaar geleden besloot ik te stoppen met de studie Rechtsgeleerdheid en had ik het even helemaal gehad met studeren. Zo goed als een jaar later ziet alles er een stuk rooskleuriger uit en kan ik wel stellen dat ik een juiste beslissing heb gemaakt. Ik hoop dat jullie gezien de lengte van mijn verhaal nog niet in slaap zijn gedommeld of tussentijds met het lezen ervan zijn gestopt. Ik heb geprobeerd om vanuit mijn eigen ervaring te vertellen over hoe ik met mijn studiekeuze op de middelbare school ben omgegaan en ik denk dat jullie daar vooral een wijze les uit kunnen trekken over hoe je het juist niet moet aanpakken. Ik heb dit verhaal met groot plezier geschreven en ik hoop dat jullie dit met net zoveel plezier zullen lezen. Ben je in ieder geval bewust van het feit dat een studiekeuze doorgaans voor de meeste mensen niet makkelijk is om te maken. Begin er dus bijtijds mee en probeer je zo breed en op zoveel mogelijk studies te oriënteren en schroom vooral niet om hulp te vragen wanneer je er zelf niet uitkomt. Je kunt namelijk maar beter je studie in één keer goed kiezen in plaats van dat je alles nog een keer over moet doen, zo kan ik uit eigen ervaring nu wel vertellen. ;)

Maarten Smets

